

Η Ιστορία των Κορεατών αναρχικών και της αναρχικής επανάστασης στην Μαντζουρία, 1929- 1931

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία



Το κείμενο συντάχθηκε από την αφρικανική αναρχική συλλογικότητα Tokologo και αναρτήθηκε

στην σελίδα της νοτιοαφρικάνικης
αναρχοκομμουνιστικής οργάνωσης ZACF στις
22/1/14

<http://zabalaza.net/2014/01/22/the-story-of-the-korean-anarchists-and-the-anarchist-revolution-in-manchuria-1929-1931>

**Ποιος ήταν ο Kim Joa-Jin και η κορεάτικη
αναρχική επανάσταση;**

Ο γεννημένος το 1889 Kim Joa-Jin ήταν γόνος εύπορης οικογένειας και όπως στους περισσότερους της εποχής του, η ζωή του επηρεάστηκε άμεσα από την αποικιοκρατία της ιαπωνικής αυτοκρατορικής κυβέρνησης στην Κορέα. Αν και επίσημα αυτή ξεκίνησε το 1910, ο ιαπωνικός έλεγχος στην χώρα υπήρχε από το 1895. Το 1919 το κίνημα της 1ης Μάη το οποίο έφερε ένα μαζικό ξεσηκωμό ενάντια στην αποικιοκρατία έκανε την εμφάνιση του, το κίνημα αυτό (θα μπορούσαμε να πούμε πως) ήταν μέρος μιας παγκόσμιας κλίμακας εξεγέρσεων που συνέβαιναν εκείνη την εποχή.

Ο Kim συμμετείχε στον κορεάτικο απελευθερωτικό στρατό (ΚΑΣ), και το 1920 διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην περίφημη ήττα του γιαπωνέζικου στρατού από τον ΚΑΣ στην μάχη του Ch'ing-Shan. Την ίδια εποχή ασπάστηκε τις αναρχικές ιδέες μέσω του συγγενή του Kim Jong-Jin. Ο αναρχισμός ήταν μια πολύ ισχυρή δύναμη στον κορεάτικο απελευθερωτικό αγώνα και στους ευρύτερους ταξικούς αγώνες. Οι Ιάπωνες αναρχικοί συνεργάστηκαν στενά με τους Κορεάτες, μιας και γνώριζαν πολύ καλά ότι η γιαπωνέζικη άρχουσα τάξη ήταν και δικός τους εχθρός.

Το 1925 ο Kim ίδρυσε την αναρχική ομάδα “Νέα Κοινωνία του Λαού”. Συνεργαζόμενος στενά με την κορεάτικη Αναρχική Ομοσπονδία

Μαντζουρίας και την κορεάτικη Αναρχοκομμουνιστική Ομοσπονδία βοήθησε (μέσω της υποστήριξης του ΚΑΣ) στην δημιουργία μιας μεγάλης αναρχικής επαναστατικής ζώνης στην Μαντζουρία στο Σινμίν (Shinmin), στα κορεάτικα σύνορα. Εκεί ο πληθυσμός ήταν κατά κύριο λόγο κορεάτικος και η δύναμη της ιαπωνικής αυτοκρατορίας δεν ήταν τόσο ισχυρή όσο στην υπόλοιπη χώρα. Αυτή η ζώνη ελεγχόταν από την Κορεάτικη Ένωση του Λαού, που ονομαζόταν επίσης και “Γενικός Συνασπισμός των Κορεατών”. Κατά την περίοδο 1929-1931 στην περιοχή εκείνη εξελίχθηκε μια αναρχική επανάσταση βασιζόμενη κυρίως στους αγρότες και τον στρατό.

Ο Kim δολοφονήθηκε από ένα μέλος του κορεάτικου κομμουνιστικού κόμματος, ενώ εργαζόταν σε μια κοοπερατίβα. Οι Κορεάτες κομμουνιστές μισούσαν τους αναρχικούς και

επιστρέψει στην λαϊκή τάξη. Μέσω αυτού η καπιταλιστική και αποικιοκρατική κοινωνία που υπήρχε στην Κορέα (και σε πολλές άλλες περιοχές της Αφρικής, της Ασίας και της ανατολικής Ευρώπης) θα αντικαθιστούταν από μια νέα κοινωνία, η οποία θα βασιζόταν στις αρχές της ισότητας και της ελευθερίας, οι οποίες θα εγγυούνταν την αυτοδιεύθυνση των παραγόμενων τάξεων, δηλαδή των εργατών και των αγροτών.

Το κορεάτικο αναρχικό κίνημα είχε δυνατές βάσεις, έχοντας την υποστήριξη του μεγαλύτερου μέρους του ΚΑΣ, του οποίου ηγούνταν ο Kim Joa-Jin, τον οποίο συχνά συνέκριναν με τον Νέστωρ Μάχνο της αναρχικής επανάστασης στην Ουκρανία (1918-1921). Πολλοί αναρχικοί όπως

και ο Kim συνεργάστηκαν με την κορεάτικη αναρχοκομμουνιστική ομοσπονδία με σκοπό την δημιουργία μιας μεγάλης αναρχικής επαναστατικής ζώνης στο Σινμιν της Μαντζουρίας στα σύνορα της Κορέας με σκοπό να αγωνιστούν ενάντια στον ιαπωνικό ιμπεριαλισμό και να οικοδομήσουν μια αναρχική κοινωνία.

Υπήρχαν τρεις βασικές δομές στο αναρχική ζώνη της Μαντζουρίας. Πρώτον υπήρχε το τμήμα του ΚΑΣ που ήταν συνδεδεμένο με τον Kim, εν συνεχεία υπήρχαν δυο συγκεκριμένες αναρχικές πολιτικές οργανώσεις η κορεάτικη αναρχική ομοσπονδία της Μαντζουρίας και η κορεάτικη Αναρχοκομμουνιστική Ομοσπονδία (KAF-M), και τρίτον υπήρχαν μαζικές δομές που δημιουργήθηκαν στο Σινμίν και απαρτίζονταν από

το μεγαλύτερο μέρος του λαού, αυτές δημιουργήθηκαν αρχικά από το προσκείμενο προς τον Kim κομμάτι του ΚΑΣ και την ΚΑΦ-Μ. Η δομή του παραπάνω συστήματος ήταν ομοσπονδιακή έχοντας ως βάση τις συνελεύσεις των χωριών οι οποίες συντονιζόντουσαν μεταξύ τους μέσω των τοπικών και περιφερειακών συνεδρίων. Ο κορεάτικος λαϊκός συνασπισμός είχε επίσης και ειδικά τμήματα που ασχολούνταν με την γεωργία, την παιδεία, την προπαγάνδα, την οικονομία, τα στρατιωτικά ζητήματα, την υγειονομικά ζητήματα, την νεολαία και τα γενικά θέματα. Ο μισθός των υπαλλήλων σε αυτά τα τμήματα δεν ξεπερνούσε τα επίπεδα του μέσου μισθού.

Ποιοι ήταν οι στόχοι του κορεατών αναρχικών; Αναρχισμός, συνδικαλισμός και πόλεμος στην αποικιοκρατία

Οι απόψεις των κορεατών αναρχικών όπως παρουσιάστηκαν από την ομάδα Talwhan (Κατάκτηση), υποδείκνυαν μια αναρχική κοινωνία απαλλαγμένη από τον γιαπωνέζικο ιμπεριαλισμό και τους τοπικούς (κορεάτες) καπιταλιστές και γαιοκτήμονες. Η διακήρυξη τους περιλάμβανε:

1. Απαγόρευση οποιασδήποτε καταπιεστικής σχέσης και του κράτους

2. Εναντίωση σε οποιαδήποτε άρχουσα τάξη προσπαθούσε να επιβληθεί πάνω στην πλειοψηφία

3. Απαγόρευση της ιδιωτικής περιουσίας και αντικατάσταση της με την συλλογική ιδιοκτησία κάτω από ένα μη κρατικό σύστημα διαχείρισης της

4. Αντί για έναν πολιτισμό ελεγχόμενο και επιβαλλόμενο από μια άρχουσα τάξη, ο πολιτισμός και η κοινωνία πρέπει να συμπορεύονται και να βρίσκονται σε αρμονία

5. Κάθε άτομο θα καταναλώνει βάσει των αναγκών της/του, και θα παράγει σύμφωνα με τις ικανότητες της/του

6. Ελευθεριακός κομμουνισμός μέσω αυτόνομων (ανεξάρτητων) παραγωγικών οργανώσεων (από εργάτες και αγρότες)

9. Καμιά συναλλαγή με την ντόπια αστική τάξη, η ανεξάρτητη Κορέα δεν θα πέσει στον έλεγχο των Κορεατών καπιταλιστών

10. Εντατικοποίηση των προσπαθειών για την δημιουργία ενός αυθόρμητου ξεσηκωμού των μαζών εναντίον της αποικιοκρατίας και του καπιταλισμού

Συμπέρασμα: Τι μπορούμε να μάθουμε;

Η κορεάτικη αναρχική επανάσταση ήταν ο ηρωικός αγώνας του εργαζόμενου και εξαθλιωμένου λαού (της Κορέας) που πολέμησε ενάντια στην αποικιοκρατία μέσω του αναρχισμού, με σκοπό την μετάβαση της εξουσίας και του πλούτου όχι σε κάποια τοπική ελίτ, αλλά στον ίδιο τον λαό με έναν καθαρά αναρχικό τρόπο. Αν και οι αναρχικοί αναγκάστηκαν να συνεργαστούν σε μερικές περιπτώσεις με τους εθνικιστές, διατηρούσαν την ανεξάρτητη και αυτόνομη ταξική γραμμή τους, αυτή του αναρχισμού σαν εναλλακτική (κοινωνική οργάνωση).

Τι απέγινε τελικά ο αγώνας τους; Ένα από τα βασικά αίτια της ήττας τους ήταν η αποδυνάμωση τους λόγω των δύσκολων συνθηκών, αυτή των διαρκών πολεμικών συρράξεων που συνέβαιναν στην περιοχή, στις οποίες αρκετές από τις μεγάλες δυνάμεις είχαν εμπλακεί, όπως η ιαπωνική αυτοκρατορία, η μαρξιστική Ρωσία, η Κίνα καθώς και οι κορεάτες εθνικιστές. Πέραν αυτού όμως υπήρχαν διαμάχες και μεταξύ των αναρχικών, με μερικούς από αυτούς να κάνουν σημαντικές αναθεωρήσεις στις ιδεολογίες τους, μια ομάδα αναρχικών προσκείμενη στον Ha Ki Rak δημιούργησε πολιτικό κόμμα το οποίο και ονόμασε αναρχικό και συμμετείχε στις εκλογές. Αυτή η ομάδα των “αναρχικών” αντί μέσω των αναρχικών ιδεών και πρακτικών να καταφέρει να συσπειρώσει τον λαό στις περιοχές που ήλεγχαν οι εθνικιστές, τελικώς κατέληξε να ασπαστεί η ίδια σε μεγάλο βαθμό την προσέγγιση και τις τακτικές των εθνικιστών, και έτσι η επανάσταση δεν κατάφερε να απλωθεί στην υπόλοιπη Κορέα, την Κίνα ή την Ρωσία.

Τελικώς η Ιαπωνία κήρυξε τον πόλεμο στην Ρωσία στα πλαίσια του β' παγκοσμίου πολέμου, τον οποίο διαδέχθηκε ο ψυχρός πόλεμος μεταξύ των Ρώσων και των Αμερικάνων. Η αμερικάνικη αστική τάξη νίκησε το ιαπωνικό κράτος και η Κορέα τέθηκε υπό αμερικάνικο πόλεμο. Εν συνεχεία ξέσπασε πόλεμος αποτέλεσμα του οποίου ήταν η διαίρεση της χώρας σε νότια και βόρεια Κορέα ελεγχόμενη μέσω δικτατοριών από τους αμερικάνους και τους ρώσους αντίστοιχα.

<http://halastor.blogspot.com>

Μετάφραση: kostav

